

Tysklands general Kujat og Europas kommende skæbnesvangre beslutninger efter angrebene i Paris

15. november 2015 – Med den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, der spiller en ledende rolle i at bringe Rusland og USA sammen ved drøftelserne om Syrien og G20, og på trods af chokket ang. terrormassakren i Paris, måtte pensionerede, tyske general Harald Kujat, under en ZDF TV-specialudsendelse om angrebene sent lørdag, meget eftertrykkeligt holde fast ved at fokusere diskussionen på årsagerne og de mulige løsninger på ISIS-terroren, i særdeleshed om det nødvendige i, at Frankrig og Vesten samarbejder militært og politisk med Rusland og den syriske hær. Først sent i udsendelsens løb bragte spørgsmålet om en NATO-mulighed spørgsmålet om samarbejde med Putin og Syrien frem.

Den tyske justitsminister Heiko Maas, der var gæst i studiet, reagerede på en gavnlig måde på, at general Kujat bragte spørgsmålet om en NATO-mulighed på bane, idet han selv bragte samarbejde med Rusland, og ikke kun en militær løsning, på bane. General Kujat brugte Maas' bekymringer om NATO og USA til at komme med den afgørende pointe om Putins flanke i Syrien: »Med hensyn til Ruslands intervention, den russiske intervention, den militære intervention, så har det transformeret situationen, militært og politisk. Det faktum, at vi i dag kan tale om, at der forhandles om en politisk løsning, er en konsekvens af den russiske intervention i Syrien, og hvis Frankrig ønsker at engagere sig militært i Syrien, inklusive med landtropper, så må de tale med russerne, hvilket amerikanerne for resten også gør, og som har gjort det lettere at sætte sig sammen ved forhandlingsbordet [i Wien]

for at drøfte en politisk løsning.«

General Kujat sagde, på et spørgsmål om, hvad han foreslog: »Det, vi ser nu, er, at Rusland har grebet initiativet og går fremefter militært. Alle stater, der kunne udøve militær indflydelse på situationen, har hidtil afvist at sende landtrooper dertil, også Rusland, europæerne under alle omstændigheder, og også USA. Rusland bruger nu Assads hær som landtropper og støtter dem med luftangreb. Og det, vi ser, er fremskridt på den russiske side, selv om dette ikke behandles på en fremtrædende plads i de tyske medier. I Irak ser vi fremskridt deri, at kurderne har styrket deres offensiv. Det har alt sammen naturligvis ført til den kendsgerning, at IS på andre måder [angrebene i Paris, -red.] forsøger at tiltrække sig opmærksomhed. Det har brug for støtte og indstrømning af kæmpere.

Foto: Som udtryk for deltagelse i sorgen var Brandenburger Tor i Berlin lørdag og søndag dækket i de franske farver.

Helga Zepp-LaRouche taler ved BüSo-kongres i Berlin: Vi behøver en offentlig debat om alle nationers virkelige interesser

Hvad kan Tyskland gøre? Meget, i modstrid med dem, der hævder, at vi er for små til at gøre noget som helst. For det første

må vi starte en debat om, hvad Tysklands virkelige interesser er. Vi bør hæve sanktionerne mod Rusland. Helmut Schmidt havde ret, da han sagde, at krisen i Ukraine var begyndt med Maastrichttraktaten. Vi bør også afslutte enhver mission og alle missioner, som Bundeswehr deltager i til støtte for USA's/Storbritanniens politik. Vi bør promovere en offentlig debat om alle nationers sikkerhedsinteresser. Vi må have en ny, inkluderende sikkerhedsarkitektur. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble bør træde tilbage, fordi hans »sorte nul«-politik giver næring til optrapningen af højrefløjen.

Download (PDF, Unknown)

Tysklands økonomiske vismænd vs. ECB's Mario Draghi

12. november 2015 – Samtidig med, at Den europæiske Centralbanks præsident, Mario Draghi, i dag gav meddelelse om en sandsynlig kvantitativ lempelse, blev han angrebet af den nye rapport, der er udgivet af Tysklands seks »vismænd«, det økonomiske panel, der rådgiver regeringen.[1]

I en tale ved indvielsen af det Akademiske År ved Milanos Katolske Universitet sagde Draghi, at inflationsdynamikken stadig er meget svag, og »når som helst, vi er overbeviste om«, at den aktuelle stimuleringsplan ikke er tilstrækkelig, »vil vi undersøge metoder til at intensivere den, for at opnå vores mål«.

Mens han talte, advarede vismændene i Berlin: »Monetær politik er i færd med at føre til en opbygning af risici for den

finansielle stabilitet, der kunne bane vejen for en ny finanskrise.«

»Vedvarende lave rentesatser udhuler bankers og livsforsikringssekskabers indtægter og forøger lysten til at løbe risici. Det er vigtigt at undgå en udsættelse af afslutningen på betingelserne med lave rentesatser for længe.«

I stedet opfordrede de ECB til at meddele »en betimelig afslutning på tilpasninger af den monetære politik, hvilket i realiteten kunne forhindre en yderligere opbygning af risici i finanssystemet«.

Panelet afviste også en gældssanering for Grækenland, med den begrundelse, at det ville slå dørene op for en lignende sanering for Spanien.

Viseligt.

[1] Det tyske økonomiske ekspertråd eller Sachverständigenrat zur Begutachtung der gesamtwirtschaftlichen Entwicklung er en gruppe af økonomer, der blev oprettet i 1963 for at vurdere økonomisk politik i Tyskland. Rådet udfærdiger en årlig rapport, der udgives før eller senest 15. november. Forbundsregeringen skal offentligøre sine kommentarer og konklusioner inden for otte uger efter udgivelsen af den årlige rapport. I medierne refereres rådet ofte til som »vismændene«. (-red.)

Tidligere tysk kansler Helmut

Schmidt død

11. november 2015 – Helmut Schmidt, der havde været indlagt til behandling på et hospital i Hamborg og var blevet udskrevet og kom hjem for 10 dage siden, døde i går i en alder af 96 år. Blandt mindeord fra ledende politikere er den en side lange udtalelse med tidligere kansler Gerhard Schröder som forfatter særlig omtale værd, hvor han skriver, at Schmidt og Frankrigs Valéry Giscard d'Estaing skabte det Europæiske Monetære System (EMS) og G7-topmødet, og at Schmidt altid insisterede på dialog med Rusland og Kina. Schmidt, skriver Schröder, var blandt de første til at forudse Kinas opkomst og mødtes med Mao Zedong og Deng Xiaoping. Schmidt afviste enhver militarisering, selv om han var tilhænger af et stærkt forsvar, og han insisterede på, at, efter Anden Verdenskrig, var tyskere »dødtrætte af skyderi«.

Hvad hverken Schröder eller nogen anden leder har nævnt, i hvert fald hidtil, er Schmidts skarpe og ofte gentagede fordømmelse af »rovdyrskapitalismen« med hedge-fonde og derivater, med den generelle degeneration af bankpraksis, med transformeringen af Deutsche Bank til at være en zombiebank, der ikke længere fortjener sit navn. I det stykke fik han assistance af sin datter Susanne, der var investeringsbankier i London frem til 2008, da hun opsagde sit job og vendte hjem til Hamborg for at bo med sin fader.

Schmidt har altid været for den Europæiske Union og en Atlanticist (tilhænger af en alliance tværs over Atlanten), og havde som sådan en livslang kommunikation med Henry Kissinger. Han var imidlertid en standhaftig modstander af NATO's ekspansion mod Øst, og han fordømte NATO'S fremgangsmåde i Georgien og krigen i Georgien i 2008. Men i 2001 rådede han kansler Schröder til at støtte NATO's intervention i Afghanistan. På den anden side siges det, at han støttede Schröders »nej« til Irakkrigen i 2002. Schmidt gentog i sine sidste interviews, at, selv om han mente, USA fortsat ville

være den førende verdensmagt, ville nye magter som Kina spille en voksende rolle i fremtiden; og at enhver idé om at styre verden, så vel som også at styre verdensøkonomien, fra et enkelt sted, var forkert. Schmidt skrev også en anmeldelse af den kinesiske præsident Xi Jinpings bog, Learning How to Govern, (At lære at regere) i 2014. Schmidt mødte også alle de andre kinesiske ledere i årenes løb, så vel som også de russiske ledere.

Med hensyn til politiske og filosofiske tænkere var Schmidt influeret af Immanuel Kant, Karl Popper, Markus Aurelius, men imidlertid også af Konfucius (Konfutse). Inden for musik var Schmidt, der spillede klaver, mest tiltrukket af Johann Sebastian Bachs arbejde med fugaen.

Andre ledende personer om Schmidt:

* Han har genrejst sit storslåede lands værdighed over for omverden – Giscard d'Estaing.

* Helmut Schmidt var en fremragende personlighed i efterkrigstidens Tyskland, for europæisk og global politik – Vladimir Putin.

* Vi var imponerede over hans personlige beskedenhed, så vel som hans Pflichtbewusstsein, (pligtfølelse, ansvarsbevidsthed). Og for mig var han desuden en institution, råd og dømmekraft, der var vigtig for mig – Angela Merkel.

**Fhv. tyske udenrigsminister
Westerwelle: Militære**

interventioner har været de seneste tyve års største fejltagelser

9. november 2015 – Guido Westerwelle, tidl. tysk udenrigsminister, gentog sit standpunkt fra for fire år siden imod interventionen i Libyen i et interview med *Der Spiegel* og bemærkede, at han på det tidspunkt var blevet angrebet en hel del, men at flere mennesker siden da har skiftet over til hans tankegang. Han antydede hermed, at dette også var tilfældet i andre lande. Westerwelle understregede, at »Tyskland bliver ikke stærkere ved at intervenere militært oftere ... Det var de seneste 20 års store fejltagelse.«

Udenrigsministre fra Grækenland og Tyskland fremlægger de hårde kendsgerninger om flygtningesituationen

9. november 2015 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier var på officielt besøg i Athen den 29. okt. for drøftelser med græske regeringsfolk, inkl. udenrigsminister Nikos Kotzias. Højt på dagsordenen for begge parter stod flygtningekrisen og krigen i Syrien. Den 30. okt. udgav det græske Udenrigsministerium et [udskrift på engelsk af deres pressekonference den 29. okt.](#), under hvilken de begge kom med

vigtige erklæringer.

Med hensyn til flygtningekrisen understregede udenrigsminister Kotzias, som også andre græske regeringsfolk har gjort, at hovedspørgsmålet er at løse krigen i Syrien, samt den kendsgerning, at FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) er blevet ribbet for finansiering.

Kotzias sagde, at han tilbage i februar i tyske medier advarede om, at nedskæringerne i finansieringen af FN's hjælpeoperationer for flygtninge ville føre til en massiv stigning i flygtningestrømmen. Han advarede igen under pressekonferencen, at han har informationer om, at henved 300.000 flygtninge er en route fra lejre i Jordan og Libanon, og at flygtninge i tyrkiske lejre er ved at sælge alle deres ejendele for at kunne foretage den lange rejse.

Kotzias siger, at disse mennesker kun er en del af 3 millioner mennesker, der lever i flygtningelejrene, og som nu rejser, fordi de bogstavelig talt sulter i lejrene. Han uddybede nedskæringerne i finansieringen, der er faldet fra 150 dollar pr. familie i lejrene til nu 13 dollar, dvs. ca. 0,43 dollar om dagen. Steinmeier var enig og sagde, at Tyskland havde sammenkaldt et G7-møde på sidelinjen af FN's Generalforsamling, som havde rejst 1,7 mia. dollar blot til at finansiere mad i lejrene, men at det ikke var nær nok.

Kotzias kom også med en magtfuld intervention til støtte for den ægyptiske regering og sagde: »Der er ingen, der bør lege med ilden og destabilisere andre lande i regionen. Nogle kan godt lide at mødes med det Muslimske Broderskab i Egypten. Det forstår jeg. Jeg har aldrig været tilhænger af militærregimer. Min generation sad i militærjuntaens fængsler. Stabilitet og sikkerhed i regionen kommer først. Har nogen overvejet, hvad der ville ske i tilfælde af et kaotisk kollaps af det ægyptiske regime, med 96 mio. mennesker, af hvilke 62 mio. er unge og uden identitet, fremtid, jobs? Og bag disse titals millioner er der 45 mio., der nu er ved at komme frem fra

borgerkrigen i Sudan, så vel som også den fejlslagne stat Somalia. Efter min mening må vi afvende destabiliseringen i denne region fra toppen og ned, for ellers vil flygtningesituationen i Middelhavet virkelig komme ud af kontrol. Som følge heraf må vi træffe mange, mange flere forholdsregler.«

Steinmeier pointerede også, at der ikke kan findes en løsning og afslutning på krigen i Syrien uden at involvere præsident Bashar al-Assad.

Foto: Tyrkiet: De sælger, pakker og rejser. For at overleve.

Et ekko af Helga Zepp-LaRouche: Tysk forfatter: »Kina bygger, Europa kigger«

9. nov. 2015 – En hårdtslående artikel blev udlagt på den fremtrædende, liberal-konservative forfatter Roland Tichys blog under overskriften, »China baut, Europa schaut zu« (Kina bygger, Europa kigger). Skrevet af Fritz Görden, en tidligere rådgiver til den tidl. tyske udenrigsminister Guido Westerwelle, kommer den med den samme pointe, som **Helga Zepp-LaRouche kom med i sin erklæring af 1. nov.**, nemlig, at Den nye Silkevej kunne blive en håbets gnist i et fuldstændigt ødelagt Mellemosten.

Indledningsvis sætter artiklen Kinas fremtidsorienterede projekter med højhastigheds-jernbaner i Europa i kontrast til EU, der kæmper med vanskeligheder, fanget i et øjebliksbillede. Forfatteren afviser det amerikanske Udenrigsministeriums version af Den nye Silkevej som værende useriøs. Dernæst fremkommer han med sit hovedargument og siger, at hvis de europæiske nationer ønsker at stabilisere Mellemøsten, er de nødt til at gå i kompagniskab med Kina.

Forfatteren fortsætter: »Langs en logistisk åre af denne størrelsesorden vil industrier lægge sig på række, som perler på snor: den vil være en magnet for korttids- og langtids-migranter, der er på udkig efter et bedre liv for dem selv og deres familier. Et digitalt bredbånd vil blive ledsaget af et logistisk bredbånd, som aldrig før er set i verden. Blot en hensigtserklæring fra EU om at gå med i dette projekt, eller blot en erklæring fra EU's medlemsstater, ville ændre det politiske klima. Når de første aktiviteter med projektering og konstruktion først begynder at vise sig på mobile skærme, vil mange skimte den første gryende, længe savnede blå himmel bag de sorte skyer ude i horisonten. En sådan strategi ville forbedre situationen i Sydvestasien og på afgørende vis svække Islamisk Stat: Når folk er grebet af håb og optimisme, vil fundamentalisme ophøre med at finde næring. Dette ville ikke alene gælde for Islamisk Stat, som man sædvanligvis taler om, men også for dens slægtninge, så som Saudi Arabien og andre steder.«

Husbyggeri på samlebånd foreslået i Tyskland

6. november 2015 – Konfronteret med de særlige udfordringer, som den store indstrømning af flygtninge har skabt, opfordrer den tyske byggeindustri nu til, at man tager metoder til »industrifremstillet husbyggeri« i anvendelse, med prototyper, der kan bygges billigt i hele Tyskland inden for blot få måneder. Dette er, hvad Michael Knipper, adm. dir. for byggeindustriens sammenslutning i Tyskland, sagde i et interview til Neue Osnabrücker Zeitung.

Et forceret program, og ikke kun for husbyggeri, er så sandelig presserende nødvendigt: Nye statistiktal over industriproduktionen i Tyskland viser, at der i september var et fald på 1,1 %, sammenlignet med august. Faldet var størst i industrien med 1,4 %, det samme som i maskinværktøjsfremstillingssektoren. Produktion af forbrugsvarer faldt endda 3,2 %. Byggesektoren blot minus 0,9 %.

Tiden er kommet for et nationalt, forceret program: bolig-/husbyggeri, infrastruktur og nye industrifabrikker!

<http://orf.at/stories/2308569/2308570/>

Tysk økonomi vil få gavn af integration af flygtninge

3. november 2015 – Marcel Fratzscher, direktør for det Tyske Institut for Forskning i Økonomi (Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung, DIW) siger, at den tyske økonomi vil få gavn af at integrere flygtninge ind på arbejdsmarkedet inden for de næste fem til syv år. Med den rette integrationsstrategi vil de bidrage til national vækst og mere end kompensere for udgifterne til deres integration, sagde han, idet han polemiserede, at pengeargumentet ikke giver mening, for man kunne lige så godt erklære det at sørge for uddannelse og erhvervsmæssig træning af halvdelen af Tysklands unge for at være et økonomisk tab, hvilket omgående ville blive erkendt som totalt absurd. Der vil komme en økonomisk gevinst, selv, hvis man tager i betragtning, at produktiviteten af integrerede ikke-tyskere muligvis kun ligger på to tredjedele af den sædvanlige tyske arbejders.

**Tyskland: Brandenburg-
minister: Uddan flygtninge
til at blive faglærte
arbejdere**

5. november 2015 – Umiddelbart forud for dagens hastekrisemøde i Berlin om flygtningekrisen sagde ministerpræsident for Brandenburg, Dietmar Wiodke, at det, der var et presserende

behov for, var at uddanne flygtninge til specialarbejdere/faglærte arbejdere på samme måde, som man gjorde det med østtyskere efter den tyske genforening: »Vi har behov for et program af samme art, som vi havde i Østtyskland for 20-25 år siden ... Vi har brug for et program til opkvalificering af disse mennesker, der kommer til os, et beskæftigelsesprogram.«

Woidke, der er socialdemokrat, tilføjede, at »det ville give et stærkt signal, hvis vi begyndte at drøfte hovedudfordringerne i de kommende måneder og år, og det er integrationen af disse mennesker, og dette vil ikke løse sig selv på en nat.« Den finansiering, som forbundsregeringen har stillet til rådighed for 800.000 flygtninge, udgør 2 mia. euro, sagde Woidke, og med det totale, forventede antal flygtninge på 1 mio. mennesker eller flere ved årets udgang, må yderligere finansiering findes.

Tysk udenrigsminister: Ideologer i 'Ondskabens Akse' saboterede chance for Syrien i 2005

5. november 2015 – I et interview med *Neue Westfälische Zeitung* sagde den tyske udenrigsminister, Frank-Walter Steinmeier, at, »desværre er konflikten i Syrien en lang kronologi af forpassede chancer. Da vi i 2005 havde en kampagne for at befri Syrien fra regional isolation, så mislykkedes også dette pga. modstand fra dem, der ønskede at placere landet på 'ondskabens akse'. I dag, 250.000 døde

senere, står vi igen dér, hvor vi med stort besvær er ved at få en forhandlingsproces til at komme i gang. Men der er intet alternativ: Det, som et nu drejer sig om, er omsider at sætte en stopper for myrderiet i Syrien.«

Tyskland: Merkel advarer, fjendtlighed mod flygtninge kan udløse krig

3. november 2015– Under et angiveligt turbulent CDU-møde i Darmstadt, hvor kansler Angela Merkel mødte stærk kritik af sin flygtningepolitik, advarede hun i sin 30 min. lange hovedtale mod at opføre pigtrådshegn og udstationere bevæbnede styrker imod indstrømningen af flygtninge langs grænserne, som f.eks. mellem Ungarn og Serbien. Hun sagde, at dette allerede nu fremprovokerede spændinger mellem lande dér, og at det endda kunne føre til væbnet konflikt – krige på Balkan, som i 1990'erne.

Ungarn har bekostet tre gange så meget på hegnet end på hjælp til flygtninge. Og hvis flygtninge ikke længere kan komme ind i ungarsk territorium, finder de alligevel andre ruter. Indstrømningen af flygtninge til Tyskland vil blive dæmpet noget, men vil ikke stoppe. Merkel opfordrede til afholdelse af en haste-krisekonference mellem Balkanlandene for at håndtere udfordringerne på en human måde.

De store, tyske medier forfølger i mellemtiden et »Merkel-gate« for fuld udblæsning: alt imens weekendens udgave af *Frankfurter Allgemeine Zeitung* anklagede Merkel for at ofre de kristne, europæiske værdier til fordel for de islamiske indtrængende, der bestormer Europa i form af flygtninge, så

har Schweiz' finansavis *Neue Zürcher Zeitung* en helsides artikel i dag, skrevet af tidligere mangeårige chefredaktør for *Bildzeitung* Hans-Hermann Tiedje med overskriften »Merkeldämmerung« (Merkel-dæmringen«), der siger, at Merkels politiske ende alligevel vil komme – hvad enten hun indrømmer, at flygtningepolitikken var en fejltagelse eller ej. Desuden bemærkede Hesse-Tv, med en rapport om Merkels optræden i Darmstadt i går, at hun var ret afslappet, til trods for, at hun nu har det meste af sit eget parti imod sig, og hendes egen finansminister Wolfgang Schäuble står i døren, parat til at overtage. Også vidt rapporteret i medierne: FDP-politiker Florian Rentsch kræver en national folkeafstemning om flygtningespørgsmålet, som han er overbevist om vil gå imod Merkel.

Tyskland: SPD-ledere atter imod 'det sorte nul'; Tyskland står over for en desperat genhusningssituation for flygtninge

2. november 2015 – Ralph Stegner og Thorsten Schäfer-Gümbel, der begge er viceformænd i SPD, har her til morgen igen udtalt sig offentligt og krævet, at politikken for en budgetbalance (det »sorte nul« eller »gældsbremsen«) blev modificeret for at give mulighed for ekstra finansiering af projekter til genhusning, støtte og integration af flygtninge.

Schäfer-Gümbel sagde, at man ikke burde anskue delstaten

Hesses politik med en »gældsbremse« som naturlig lov; det er snarere en metode til regulering, der kan og bør modificeres under særlige omstændigheder – med flygtningekrisen som en sådan situation; og Hesse har et akut behov for, at der opføres 40.000 nye lejligheder, både til lavindkomstgrupper og til flygtninge.

Deres tal er under alle omstændigheder for lave: Byen Wiesbaden alene, der engang havde 25.000 sådanne sociale boligenheder, er nu nede på 9.000 og løber en stor fare for i år 2030 at lande på nul, med de nuværende planlagte 7.000 nye boligenheder (der ikke medregner flygtningenes behov), som ikke gør den store forskel. Med hensyn til nye boliger, der skal bygges til flygtninge, der vil blive i Tyskland og har ret til primær familiesammenføring (hustruer og børn), så findes der endnu ikke noget »forceret program«, selv om det nu om stunder ofte kaldes sådan. De nye lejligheder, som flygtninge flytter ind i nu, er for det meste dem, der blev påbegyndt meget tidligere på året, før den voldsomme indstrømning af flygtninge begyndte i juli måned. Det indebærer, at lejligheder, der bebudes til flygtninge nu, sandsynligvis ikke vil være disponible før sent næste sommer eller efterår.

Mange flygtninge, både de 42.000, der stadig må bo i telte, og dem, der endnu vil komme, må flyttes til vintersikrede opholdssteder, såsom hærens ombyggede barakker, der ikke længere er i brug.

Det kan Tyskland klare; men de nye forholdsregler, som regeringen har diskuteret, og som har til formål at dæmpe flygtningestrømmen, indebærer, at for de ti tusinder, der stadig vandrer på vejene i Balkan, hvor vintervejrlig allerede er sat ind, og hvor det voldsommere regnvejr har forvandlet flygtninge-teltlejre til mudderbanker, vil overlevelse blive meget svær.

Det er dette drama, som 200 private hjælpeorganisationer har

adresseret i deres **åbne brev til EU-ledere** for en uge siden. Men nogle af dem har fortalt denne nyhedstjeneste, at der hidtil ikke er kommet et eneste officielt svar fra EU-regeringer eller EU-institutioner.

Tyskland: Våbenhvile mellem Merkel og Seehofer om flygtningespørgsmålet

2. november 2015 – De to ledere af de Kristelige Demokrater (Angela Merkel, CDU, og Bayerns Horst Seehofer, CSU) blev, under deres krisemøde søndag, den 1. nov., enige om et katalog af forholdsregler, der har til hensigt at lægge en væsentlig dæmper på indstrømningen af flygtninge til Tyskland.

Aftalen spændte over skabelsen af særlige transitzoner for flygtninge; øget grænsekontrol – på grænsen mellem Bayern og Østrig, der også skal koordineres af en blandet indsatsstyrke fra begge stater; øget ID-kontrol på grænsen; afvisning af flygtninge, der kommer fra såkaldte »sikre oprindelseslande«; og et intensiveret diplomati mht. Balkan-staterne og Tyrkiet for at finde metoder til at forhindre flygtninge i at komme ind i Østrig og Tyskland.

Det vides endnu ikke, om SPD vil sluge dette katalog eller skabe vanskeligheder i koalitionsregeringen med Merkel. Hidtil har SPD f.eks. afvist transitzoner. Merkels koalition er stadig ikke i sikkert farvand efter søndagens aftale mellem Merkel og Seehofer.

**RADIO SCHILLER den 2.
november 2015.**

**Syrien: Gennembrud på topmøde
i Wien;**

**men Obama sender
militærrådgivere til Syrien!**

Med formand Tom Gillesberg

**Den Nye Silkevej i
Sydvestasien og Afrika
må blive til en Noas Ark for
flygtningene.**

Af Helga Zepp-LaRouche

Flygtningekrisen kan kun løses på en eneste måde: Der må omgående sættes et reelt udviklingsperspektiv for Sydvestasien og Afrika på dagsordenen, som vi i vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« har foreslået. Potentialet hertil eksisterer allerede gennem Kinas politik om opbygningen af Den nye Silkevej, også kaldet »Ét bælte, én

vej«. Fr. Merkel bad under sit seneste besøg til Kina den kinesiske premierminister Li Keqiang om hjælp til at klare flygtningekrisen, og denne gav en garanti for, at Kina ville hjælpe med til at stabilisere de lande, hvorfra flygtningene kom.

Download (PDF, Unknown)

Tyskland: Førende tyske politikere i hastekrisemøde denne weekend

31. oktober 2015 – Lederne af de tre koalitionspartier CDU, CSU og SPD mødes i den tyske hovedstad i dag for at drøfte og forhåbentlig fjerne friktioner over flygtningekrisen. De burde drøfte skrotningen af finansministerens »sorte nul«-politik, samt hans udskiftning med en politiker, der er mere samarbejdsvillig mht. finansieringen af projekter for Det almene Vel – men det gør de sandsynligvis ikke.

Man kan håbe, at de i det mindste drøfter andre omstridte hundeben: Ledere fra Bayern har krævet, at man genåbner dialogen med og afslutter sanktionerne mod Rusland, hvilket Merkel har afvist; bayerske ledere har argumenteret, at gennemførelse af stramme grænsekontroller vil nedsætte indstrømningen af flygtninge i en grad, så denne komme under kontrol – hvilket mange andre i Tyskland ikke mener, og selvfølgelig vil indstrømningen af flygtninge ikke stoppe, før krigen i Syrien stoppes og man påbegynder en genopbygning der under fredsforhold.

Merkel skal have endnu et møde på højeste niveau med bayerske CSU-formand og delstatsguvernør Horst Seehofer søndag. Endnu et EU-sponsoreret topmøde mellem Balkanlande om flygtningesituationen finder sted søndag, i tillæg til disse haste-krisemøder i Berlin. I tilfælde af, at det lykkes kansler Merkels koalition at bygge bro over sine interne friktioner og overlever, vil koalitionen under alle omstændigheder fortsætte med at slæbe sig igennem, og problemerne – og ikke kun dem, der relaterer til indstrømningen af flygtninge – vil stadig eksistere.

Foto: Grænsehegn ved den bulgarsk-tyrkiske grænse. Her slutter Den europæiske Union.

Forceret program for opførelse af boliger drøftet i Tyskland for tyskere såvel som nytilkomne

29. oktober 2015 – Ministre for byggeri i Tysklands 16 delstatsregeringer mødes i Dresden den 29.-30. okt. for at drøfte mulighederne for et nationalt, forceret program til opførelse af nye hjem til både tyskere såvel som til flygtninge. Et af de krav, der forventes at blive resultatet af dette møde, er, at Forbundsregeringen bevilger mere end de 500 mio. euro, den hidtil har tilbudt, hvilket kun er nok til at bygge 12.000-15.000 nye standardlejligheder. Tyskland har imidlertid allerede et efterslæb på mindst 1 mio. lejligheder – nogle eksperter taler endda om 4 mio. – et boligsvælg, der er akkumuleret hen over flere årtier siden 1970.

Andre spørgsmål på dagsordenen for Dresden-mødet er miljøbureaukratiske regler, der står i vejen for byggeprojekter: dyre energispare-love, der vil fordyre byggeriet af boliger med 10 % i 2016, bør suspenderes i tre år. Desuden udsendte byggeriets fagforening og den landsdækkende lejerforening et fælles memorandum, der angreb andre bizarre regler, såsom en regel, der tvinger boligbyggere i Eifel-regionen til at transportere vulkansk jord, der er typisk i denne region, fra byggepladsen til særlige, fjerntliggende affaldspladser. Denne forholdsregel lægger en ekstra økonomisk byrde på 20.000 euro på hvert nyt hjem.

Ministrene vil også drøfte forslag fra byggeindustriektoren om at finansiere en udvidet produktion af præfabrikerede huskomponenter, der ville fremskynde opførelsen af hjem betydeligt. Det er også nødvendigt med skattelettelser for sådanne forcerede programmer.

Pestel-instituttet har gennemført en række undersøgelser, iflg. hvilke det vil være nødvendigt at opføre 400.000 nye standardlejligheder om året for at lukke boligsvælget hen over de næste 10-15 år, inklusive mere end 1 mio. statsstøttede lejligheder i socialt boligbyggeri, som lavindkomstgrupper har råd til. Den aktuelle flygtningekrise har været en katalysator for en stærkt forsinket debat om nye programmer for boligbyggeri.

**Tysklands general Kujat
argumenterer: Vi må stoppe**

denne krig!

22. oktober 2015 – I endnu et interview her til morgen, med Deutschlandfunk radio, om flygtningekrisen, sagde fhv. Bundeswehr-stabschef (2000-02) og chef for NATO's Militærkomite (2002-05), general Harald Kujat (pens.), at, med mindre man adresserer oprindelsen til flygtningestrømmen, vil krisen fortsætte: »Vi må stoppe denne krig!« De er rigtigt, sagde han, at de russiske luftangreb, som alle sådanne operationer, skaber flygtninge, men det er et tegn på håb, at USA og Rusland nu har en aftale om dekonfliktion, og han håber meget, at Kerry-Lavrov-mødet i Wien i morgen vil bringe fremskridt, for USA og Rusland må samarbejde for at bringe denne krig til en afslutning.

Kujat udelukkede kategorisk enhver form for byggen mure omkring Tyskland og Europa for at holde flygtningene ude, hvilket, sagde han, ikke vil virke, fordi folk vil fortsætte med at komme, så længe der er krig i Syrien. Og Hæren har intet at gøre her, for i Tyskland siger Forfatningen tydeligt, at Hæren kun kan sættes ind til nationalt forsvar, eller i tilfælde af naturkatastrofer og store ulykker. Krisen omkring flygtningene er imidlertid ikke i disse kategorier.

Indstrømningen af flygtningene er ved at skabe en kritisk situation på Balkan, hvor små stater som Slovenien simpelt hen er blevet overvældet; men, sagde generalen, han kan simpelt hen ikke forstå visse andre europæiske landes afvisning af at yde hjælp, eftersom de er mindre udsat for tragedien. Hvis det organiseres på den rigtige måde, tilføjede han, kan den nuværende flygtningekrise løses af Tyskland og Europa; det er han fuldstændig overbevist om. Men hvis der ikke sker en forbedring af uroen i Mellemøsten, hvis de millioner af flygtninge, der stadig befinder sig i regionen, også kommer ind i Europa, vil europæerne ikke kunne håndtere det.

Foto: Flygtningestrømmen har fuldstændig overvældet Slovenien

Høje energipriser pga. støtte til fornybar energi en uoverkommelig byrde for tysk industri

27. oktober 2015 – Den tyske regerings dekret om en afvikling af atomkraft og den efterfølgende gigantiske statsstøtte til »fornybar, 'bæredygtig'« energi har skabt en situation med uhyrligt høje og stigende energiomkostninger for industrien og sektoren for minedrift, som sidstnævnte har kaldt »ubærlige« i deres brev fra Hesses Industri- og Handelskammer (IHK). Brevet, der er stilet til Hesses delstatsregering, opfordrer indtrængende til, at denne dramatiske situation sættes på dagsordenen ved Energitopmødet i Hesse den 11. nov.

Brevet angriber i særdeleshed det faktum, at statsstøtten til »fornybar« energi vil være mangedoblet på fem år fra »energiomlægningen«, fra 2011 til 2016, på bekostning af de »ikke-fornybare« energikilder, der ikke modtager støtte. I øjeblikket står støtten til 3,5 cents/kWh, som til næste år vil stige til 6,5 cents. Allerede nu er energiregningerne til de tyske industriselskaber (i de meget energikrævende sektorer) to til tre gange så høje som i Frankrig.

Leder, 28. oktober 2015: Briterne er totalt bankerotte: Tiden er inde til at dumpe Obama, Schäuble og Wall Street

Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Storbritannien fandt sted på et tidspunkt, hvor den britiske økonomi er totalt kollapsed, de britiske banker totalt bankerotte, det britiske monarki i en tilstand af opløsning og hele det globale, anglo-hollandske system på randen af total disintegration. Kineserne er udmærket klar over alle disse kendsgerninger, og handler i overensstemmelse hermed.

Ud fra Vestens standpunkt er tiden inde til en grundig hovedrengøring, før de britisk-ejede desperadoer, såsom præsident Obama, starter den verdenskrig, som de har prøvet på at fremprovokere, siden afsættelsen og mordet på Libyens Gaddafi i slutningen af 2011. Drivkraften bag deres fremstød for krig er deres bankerotte tilstand og deres umiddelbart forestående tab af magten. Det afgørende spørgsmål er nu, om verden, med begyndelse i den transatlantiske sektor, vil styrte ud i kaos, eller om der i tide kan ske en reguleret afslutning på det britiske system gennem en genoplivning, med begyndelse i USA, af Hamiltons økonomiske principper.

Den amerikanske Kongres er dysfunktionel, som det er blevet bevist af den kendsgerning, at Kongressen ikke har foretaget sig noget for at imødegå Obamas politik med Dronedrab, selv uger efter, at *The Intercept* har udgivet »Drone-papirerne« (den tyske Forbundsdag har allerede afholdt høringer med

whistleblowers, der er fhv. amerikanske dronepiloter). Kongressen er gennemgribende korrump, især republikanerne, med ganske få undtagelser. Wall Streets blotte eksistens sikrer fortsættelsen af denne korrupsion. Udslet Wall Street, der allerede er håbløst bankerot, og så vil Kongressen kunne føres tilbage til sit forfatningsmæssige mandat. Udslet Wall Street, og Obama er væk.

I Europa er den tyske finansminister Wolfgang Schäuble hovedpersonen bag promoveringen af nedskæringspolitikken, der fører til folkemord, og som i Tyskland går under betegnelsen »det sorte nul«. Tysklands næststørste tabloidavis, *Welt am Sonntag*, kom i sin søndagsudgave med et åbent krav om, at den tyske kansler Angela Merkel skulle dumpes pga. sin bløde holdning til flygtningepolitikken og i stedet erstattes med Schäuble. Hvis Europa skal overleve, må Schäuble, ligesom Obama, omgående afsættes.

Selve USA's økonomi er, efter 15 år med britisk-ejede præsidenter, i en tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud. Sammenbruddet i den amerikanske, produktive økonomi accelererer enormt, som det ses af de seneste rapporter om den voksende fattigdom, samt af ti måneders konsekutiv nedgang i den industrielle produktion. Vitale sektorer, som boliger, konstruktion, transport og maskinværktøj følger en accelererende, nedadgående kurve. Dette har Obama ansvaret for. Han ødelagde med overlæg den amerikanske økonomi på vegne af Wall Street og London – og med størstedelen af Kongressen som medskyldig. Kongressen bør modtage en betinget opsigelse: Før I dumper Obama og nedlukker Wall Street, få I ingen løn. I fortjener ingen løn. Find jer en produktiv beskæftigelse andetsteds, eller, hvad der er bedre, gør jeres arbejde ved at afsætte Obama og gøre en ende på Wall Streets elendighed, gennem vedtagelse af Glass-Steagall og en genoplivning af statskredit i traditionen efter Alexander Hamilton (Det unge USA's første finansminister, -red.), for en genoplivning af arbejdskraftens produktive evne, gennem investeringer i

infrastruktur og programmer, der drives frem af nye videnskabelige opdagelser.

Foto: Den tyske finansminister, Wolfgang 'det sorte nul' Schäuble

Tyskland: General Kujat og forbundsdagsmedlem Gehrcke opfordrer indtrængende Merkel til at bringe USA og Rusland sammen for at standse krigen i Syrien

20. oktober 2015 – Hvis kansler Merkel er »den mest magtfulde kvinde i verden«, så bør hun rejse til Washington og få USA til »at sætte sig ved bordet« sammen med Rusland for at stoppe myrderiet i Syrien. Dette var de facto konsensusen mellem general Harald Kujat (pens.) og medlem af Forbundsdagen (MdB) Wolfgang Gehrcke under deres optræden i går aftes på Phoenix-Tv's »Unter den Linden«-talkshow. General Kujat var chef for NATO's Militærkomite fra 2002-05 og før det chef for Bundeswehrs generalstab; MdB Gehrcke var mangeårigt medlem af Vesttysklands Kommunistiske Parti indtil 1990, hvor han blev leder af det, der nu er Die Linke.

Selv om debatten drejede sig om flygtningekrisen i Europa, så bragte de to gæster hele tiden spørgsmålet tilbage til den kendsgerning, at »flygtningekrisen kun er symptomet«, men at årsagen er den brutale krig i Syrien, der må afsluttes. Studieværten forsøgte at holde spørgsmålet på flygtningene og kansler Merkels besøg i Tyrkiet, men Gehrcke brød ind med, at »ingen vil tale om årsagerne«. Vi indgår en aftale midt i Erdogans valgkampagne for at få en aftale som den, vi havde med Gaddafi, »som vi senere slagtede som en hund«, og efterlod os med det problem, vi har nu. General Kujat sagde, at aftalen ikke vil fungere; »nøglen er at standse krigen«. Udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers diplomati er vigtigt, »men nøglen er at få USA til at sætte sig sammen med Rusland for en gennemføre et fælles mål«.

Kujat var enig med Gehrcke i, at Tyrkiet er »indirekte involveret« i opbakningen til ISIS. Siden USA-Erdogan-aftalen bomber Tyrkiet ikke ISIS i Syrien, men kurderne (som var en urokkelig partisan imod ISIS). Russerne blev beskyldt for kun at bombe de »moderate« oprørere og ikke ISIS, »hvad jeg ikke tror, er helt sandt«, men Tyrkiet?

General Kujat kritiserede uophørligt, at »vore politikere« ikke ser, at vi har en stor interesse i, at USA og Rusland og Europa samarbejder om at afslutte krigen. At nægte at samarbejde med Rusland med den falske påstand, at Putin kun støtter Assad, er forkert, sagde han. Vesten behøver ikke forhandle med Assad, »det vil Rusland gøre for os«. Gehrcke nævnte, at den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har foreslået humanitære korridorer for at bringe humanitærhjælp ind. General Kujat tilføjede, at han håber, vi vil arbejde sammen med Rusland og FN om fælles forholdsregler. Det er totalt elfenbenstårnstankegang at gøre alting afhængigt af spørgsmålet om Assad.

Kujat beklagede manglen på ledere, der har de tidligere kanslere Willy Brandts og Helmut Schmidts »fremsynethed«. Obama begik en stor fejltagelse, da han hævdede, at USA ikke

vil forhandle med en »regional magt« som Rusland. Gehrcke opfordrede indtrængende Merkel til at rejse til Washington; og han tilføjede, »Hvis ISIS vinder, frygter jeg en verdenskrig«.

Tyskland kan skabe historie: Afgørelsen om krig og fred. Af Helga Zepp-LaRouche

25. oktober 2015 – I den nuværende, historiske fase, i hvilken så godt som alle antagelser om samfundet, der regnes for at være sikre, bliver forældede, og hvor alle fornemmer, at det handler om de helt store spørgsmål om krig og fred, om at være eller ikke være og om en nedstyrtning i kaos eller en ny, klassisk renæssance, hører Tyskland til de få aktører på verdenspolitikens store scene, der kan være med til at afgøre, hvilken af de to alternativer, der bliver virkelighed. Således tænker foreløbig kun ganske få mennesker i Tyskland, hvad der imidlertid ikke forklejner sandhedsindholdet i denne erklæring. Naturligvis er Kinas verdenshistoriske rolle mere selvfølgelig; med Xi Jinpings »win-win«-perspektiv om den globale opbygning af Den nye Silkevej har det sat en fuldstændig ny model for udenrigspolitiske relationer på dagsordenen, der, for første gang i historien, viser en måde, hvorpå den katastrofale geopolitik, som allerede har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes gennem gensidigt samarbejde til gensidig fordel. Og ligeså selvfølgelig er Ruslands rolle, der, med sit strategiske partnerskab med Kina og ligeledes med sin militære flanker i Syrien, har skabt en ny magtkonstellation i verden, der tydeliggør, hvor hult Obamaregeringens unipolære krav i mellemtiden er blevet. Præsident Putin har netop, i sin tale

ved årets møde i Valdai-klubben, med temaet »krig og fred« understreget den fare, der eksisterer, hvis USA forsøger at bruge det amerikanske antiballistiske missilforsvarssystem i Østeuropa til et førsteangreb, der angiveligt skulle sætte en modstanders våben ud af spillet med moderne, nukleare højpræcisionsvåben, for således at kunne ændre den strategiske balance til egen fordel og påtvinge hele verden sin vilje, alt imens en sådan handling kun kan føre til en garanteret, gensidig udslettelse. Efter den succesrige atomaftale med Iran kan påskuddet om en angivelig trussel, der skulle komme fra iranske raketter, ikke mere opretholdes, alt imens denne trussel i virkeligheden aldrig har eksisteret. Til hvilket formål opretholdes da missilforsvarssystemet fortsat?

Putin, hvis egne militæroperationer i Syrien imod ISIS og andre diverse oprørere skrider succesrigt fremad, påpegede samtidigt årsagen til den til sammenligning fejlslagne, amerikanske militæroperation i regionen. Det skyldes netop en uopløselig modsigelse mellem på den ene side at ville skride ind over for terrorister, og så samtidigt bevæbne dem for, ved hjælp af disse, at styrte legitime regeringer. Man bør under ingen omstændigheder gå glip af den kosteligt ironiske behandling af samme tema om den forvirrende amerikanske politik over for terrorismen i Mellemøsten, i den seneste udgave af satireprogrammet »Die Anstalt« med henvisning til den rørstrømske udsendelse »Herzblatt« (<http://www.zdf.de/ZDFmediathek#/beitrag/video/2583744/Herzblatt>).

Og naturligvis påhviler det selve den amerikanske befolkning – den måske vigtigste aktør på den nævnte verdensscene – at sætte en stopper for og straffe de permanente overtrædelser af den internationale folkeret, der desværre er blevet reglen gennem fortsættelsen af den neokonservative politik fra Bush/Cheney-tiden og frem til den nuværende Obamaregering. Det handler om krigene i Sydvestasien, der byggede på løgne, og frem til droneangreb imod formentlige terrorister, uden nogen

som helst korrekt retsproces, eller de berømte »kollaterale skader«, der, iflg. afsløringer fra den seneste whistleblower på websiden *The Intercept*, for op til 90 % 's vedkommende har ramt uskyldige civilister.

Den undersøgelse i den amerikanske kongres, som flere organisationer kræver som en bydende nødvendighed, kunne meget hurtigt føre til, at præsident Obama stilles for en rigsret; Obama, der iflg. de offentliggjorte dokumenter hver tirsdag personligt sammensatte dødslisten. Det stormløb af flygtninge mod Europa, og frem for alt til Tyskland, er resultatet af disse krige og droneangrebene, der snarere har fremmet end inddæmnet ISIS' fremmarch.

Historien har imidlertid på en særlig måde, netop på grund af flygtningekrisen, spillet den afgørende bold hen til Tyskland. Beredvilligheden til at hjælpe i betragtning af de mange fortvivlede menneskers nødsituation er fortsat stor hos et stort flertal af befolkningen. Men allersenest siden guillotinen, der demonstrativt blev medbragt til en demonstration, de, iflg. Forbundskriminalpolitiets oplysninger, omkring 500 overfald på flygtningehjem i år og mordforsøget på overborgmesterkandidaten fra Köln, Henriette Reker, er det også tydeligt, at grænselinjen mellem de »bekymrede borgere« og den rene ekstremisme, der ikke står tilbage for selv voldshandlinger, er overskredet. Det truer med at gøre det til sandhed, som Putin for mange måneder siden advarede om, da han profeterede, at Vestens støtte til nazistiske organisationer i Ukraine ville føre til en udbredelse af sådanne organisationer i mange europæiske stater. Den ulykkelige situation for flygtninge i Slovenien, i hvilken mennesker i disse dage uden tøj, der passer til klimaet, gennes sammen som storforbrydere af fuldstændigt overdrevne sikkerhedsstyrker, uden at dette i mindste måde ville føre til, at trængslen stilnede af, er blot den øjeblikkelige registrering af en tragedie, der – hvis der ikke findes en løsning på et andet plan – inden for kort tid vil

føre til en eskalering af situationen i hele Europa, for enden af hvilken kunne findes kaos og borgerkrig.

Der er en løsning på denne krise, men den kræver, at en hel række af fejlagtige aksiomatiske antagelser i de forgangne årtier i Vestens politik, og i Tysklands politik i særdeleshed, må korrigeres.

Den første, selvfølgelige konsekvens må være den omgående afslutning af krige under falske påskud. Tyskland har gjort sig til medskyldig i ikke alene den totale udspionering af egne borgere i samarbejde mellem BND og NSA, i den bevidste handling at stille militærbasen Ramstein til rådighed for droneangreb i Sydvestasien og en stiltiende og delvist eksplicitte støtte til Washingtons og Londons unipolære politik. Kun Tysklands ikke-deltagelse i krigene imod Irak under regeringen Schröder og imod Libyen under Merkel/Westerwelle har i det mindste reddet en lille del af landets ære.

Tyskland har på samme måde gjort sig til medskyldig, idet det i årtier har bidraget til IMF's og Verdensbankens betingelsespolitik over for udviklingslandene, som har forhindret enhver form for virkelig udvikling til fordel for et gældsregime, der udelukkende kom det Britiske Imperiums finanssektors profitinteresser til gode, og for hvilket begrebet »globalisering« blot er et andet udtryk. Når millioner af flygtninge i dag ikke alene flygter fra krige på basis af løgne, men også fra fattigdom og sygdom – de såkaldte »økonomiske flygtninge« (»bekvemmelighedsflygtninge«) fra Balkan, fra Sydeuropa og fra Afrika – så er dette konsekvensen af denne politik.

Så længe Tyskland holder fast ved den samme monetarisme, der også er rettet mod Europa, med Schäubles »Sorte Nul«, dvs., at, for at tilgodese det hjernesvind, der hedder et balancerende husholdningsbudget, må der skæres ned på daginstitutioner for børn, gymnastiksale,

uddannelsesprogrammer, pensioner osv., for at forsørge flygtningene, og som går hånd i hånd med den brutale »nøjsomhedspolitik« over for Grækenland og hele Sydeuropa, så længe vil de sociale spændinger i Tyskland og i hele Europa vokse, til de eksploderer.

Og der findes en yderligere, dårlig, populær vane, som Tyskland må skille sig af med, hvis vi ønsker at finde en løsning på denne krise: Vi må smide den grønne ideologi over bord. Den forestilling, at vi kan spise de såkaldte udviklingslande af med »vedvarende, passende« udvikling – altså slutteligt slet ingen udvikling – og samtidigt kan bygge nye »Limes«-mure op omkring »Bastionen Europa«, må opgives. Vi må have reelle udviklings- og opbygningsprogrammer for Afrika, Sydvestasien og den sydlige hemisfære, som overvinder fattigdommen og underudviklingen. De gennem videnskab og kunst opdagede, universelt gyldige principper kaldes universelle, fordi de også gælder i udviklingslandene.

Om menneskeheden kan mestre de nuværende udfordringer vil afhænge af, om vi virkeliggør et nyt paradigme, som i kulturenes og civilisationernes mangfoldighed aktualiserer de højeste udformninger af det, som menneskehedens universalhistorie hidtil har frembragt. Og kun, hvis det lykkes os at bringe en dialog i stand mellem repræsentanterne for disse forskellige kulturers højeste perioder, vil vi i rette tid kunne imødegå den indskrænkede bogholdermentalitet og tåbernes enfoldighed med den storslåede idé om folkeforståelse og en forenet menneskehed.

Hvis Tyskland ville sige, at vi forlanger, at disse krige ophører, at en reel udviklingspolitik i fællesskab med BRIKS-staterne om opbygning af Verdenslandbroen kommer på dagsordenen, vi integrerer på kort sigt flygtningene, men vi udvikler deres hjemlande gennem opbygningen af den Nye Silkevej, vi husker vor egen klassiske højkultur og indleder en dialog mellem kulturer med de andre kulturers storhedstid – så kan vi tyskere skabe historie.

Jeg er optimistisk, hvad det angår.

Tyskland kan klare det – Men Tyskland må forandre sig

Stakkels Tyskland! Du er sunket dybt, hvis alt det, som de meningsdannende massemedier publicerer i disse dage, er sandt! Man må da spørge, hvordan tyskerne i både Øst og Vest klarede at genhuse og integrere henved 14 millioner flygtninge (!) for 70 år siden, umiddelbart før afslutningen af Anden Verdenskrig og i tiden umiddelbart derefter, flygtninge fra det tabte Øst og Sudeterlandet? Hvordan kunne tyskerne blive i stand til at genopbygge deres udbombede byer så hurtigt?

Se også: “Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden”, af Helga Zepp-LaRouche

Download (PDF, Unknown)

Tyskland, kansler Merkel: Kun politisk dialog med deltagelse af Rusland og andre regionale stater kan løse krisen i Syrien

15. oktober 2015 – I en erklæring her til morgen i Bundestag (det tyske parlaments underhus) sagde kansler Merkel mht. Syrien: »Der er intet, der opmuntrer os til at forvente, at noget vil ændre den ulykkelige situation i den nærmeste fremtid. Men skal vi opgive af denne grund? Nej! ... Det vil kræve en dyb indånding at stabilisere denne iturevne stat igen. Hertil haster det med en dialog med Rusland ... Vi må selvfølgelig lancere en politisk dialog, der bør involvere Rusland og andre internationale parter, inklusive regionale stater.«

(En antydning fra Merkels side om, at hun ville støtte i det mindste en lempelse af sanktionerne mod Rusland, ville naturligvis være nyttig.) De flygtninge, der er ankommet, med stadig flere, der forventes at ankomme til Tyskland, vil blive der i nogen tid fremover med denne udsigt til 'en dyb indånding' for Syrien. I alt forventes omkring 600.000 syriske flygtninge at være ankommet til Tyskland ved årets slutning.

Den tyske kansler gentog, at hendes politik for flygtningekrisen vil være et pragmatisk mix af at acceptere og integrere især de syriske flygtninge på den ene side, og forholdsregler til at reducere flygtningestrømmen på den anden side. Sidstnævnte involverer mere finansiel og anden støtte til Tyrkiet, som Merkel skal besøge den 18. oktober, og til

Libanon og Jordan, tre lande, der har de fleste flygtningelejre; men en stærkere grænsekontrol, oprettelsen af særlige transitzoner for flygtninge for at forsegle de øvrige grænser, samt øget grænsepatruljering langs EU's sydlige grænser (FRONTEX-programmet), er også involveret.